

med den Spænding som det nuværende, og det skyldes, at det er Spørgsmaalet om Landets Forsvar, der i første Række staaar paa Dagsordenen og venter paa sin Afgørelse. Man har kaldt denne Sag Danmarks Livssag og med Rette, fordi den Bestemmelse, der træffes i denne, kan blive afgørende for Danmarks Bestaaen som selvstændig Stat. Intet Spørgsmaal kan være af større Betydning for et politisk Samfund end Spørgsmaalet, om det skal vedblive at bestaa, og derfor vil hver Vælger i højere Grad end ellers gaa til Valgurnen med Følelsen af det Ansvar, han har for vort fælles Fædrelands Bestaaen og Velfærd. Det vilde være smukt og løftende, om vi alle kunde mødes i Enighed om dette Spørgsmaals Løsning; thi vi trænge i et lille Land som vort til at samles og løfte i Flok og ikke at splittes i Bitterhed og Mistro. Det forrige Aar har bragt Beskæmmelse og Sorg over vort Land — maatte dette vise Verden, at vi ere en lille, ærekær Nation, som fortjener at respekteres og føre sit eget fredelige Liv. I Haab om, at Valgene i Dag maa bidrage hertil og til at føre Forsvarssagen til et heldbringende Resultat for Land og Folk, ville vi indlede Valghandlingen med et Leve for Konge og Fædreland. De leve!“

(Lange: Det er saa pænt og nydeligt, som det kan være; den Tale kan holdes af alle politiske Partier). Det er denne Udtalelse, der har givet Anledning til den foreliggende Valgklage. Afdelingen er efter at have behandlet Sagen bleven enig om at henvise den til Gruppen for de foreløbig ikke godkendte Valg, og Afdelingen er enig om en Indstilling; det er den, jeg nu skal tillade mig at referere for det høje Ting.

Afdelingen er enig om, at lange Udtalelser ikke ere hellige, efter at Valghandlingen er aabnet, og Afdelingen forstaaer Valgloven saaledes, at fra det Øjeblik, Valgbestyrelsens Formand har ringet med Klokkeren, er han, om han end ikke er anden Mand end den, han var i Forvejen, dog saaledes stillet, at hans politiske Anskuelse og i det hele hans personlige Meninger maa træde tilbage, og jeg kunde gerne bruge det Udtryk, at under selve Valghandlingen, fra den er aabnet, til den er sluttet, bør ingen uden han selv kende hans Anskuelse. Saadan er Valglovens Mening. I alt Fald bør Formanden ikke tilkendegive sin Mening saaledes, at det faar Udseende af, at han staaer i denne eller hin politiske Gruppe. Det er aaben-

bart Valglovens Mening, at saaledes bør samtlige Valgbestyrelsesmedlemmer optræde og da ikke mindst Valgbestyrelsens Formand. Valgbestyrelsen skal som sagt under Valghandlingen optræde saa neutralt og loyalt og saa nøje i Overensstemmelse med Valgloven, som det er den muligt. Den paagældende Udtalelse — jeg havde nær sagt Valgtale — er ganske vist, erkender Afdelingen, holdt i saa almindelige Vendinger, at, som der før blev ymtet om af den valgte Kandidat, flere Partier kunde tiltræde, hvad der er sagt, men det er dog sikkert, at den straks gav Anledning til Uro og Tilraab fra Forsamlingen, og at den er Skyld i selve Valgklagen. Dersom den ikke var fremkommen, vilde der ikke i dette Øjeblik have kunnet foreligge nogen Klage over Valget i Sorø Amts 3die Valgkreds.

For øvrigt erkendes det, at alt har været i Orden ved denne Valghandling. Derfor mener Afdelingen, at den beskæftiger sig ikke det mindste med Borgmester Føddersen i Slagelse, og den Indstilling, som Afdelingen agter at komme med til dette Ting, er rettet udelukkende mod Valgbestyrelsens Formand i Sorø Amts 3die Valgkreds. Afdelingen henstiller til Indenrigsministeren, om han ikke vil finde Anledning til paa Grund af det foreliggende Tilfælde at tilkendegive denne Valgbestyrelses Formand, at Folketinget anser det for at være uheldigt, at Valgbestyrelsens Formand holder en længere Tale, efter at Valghandlingen er aabnet, idet en saadan Fremgangsmaade ikke er i Valglovens Aand. Man kunde maaske derved forebygge, at slikt gentog sig i Fremtiden. Afdelingen er vel vidende om, at den ikke kan diktere Ministeriet noget saadant, og den henstiller derfor til den højtærede Indenrigsminister at tage Sagen under Overvejelse.

I øvrigt mener Afdelingen, at denne Tale ifølge sin Form og sit Indhold ikke kan have haft nogen Indflydelse paa selve Valgets Resultat, saa meget mere som der er en saa betydelig Stemmemforskel, nemlig 238, og Afdelingen finder altsaa, at det skete hverken bør komme Vælgere eller den valgte Kandidat til nogen som helst Skade eller Ulejlighed. Man mener, hvad jeg tillader mig at fremhæve endnu en Gang, at Valgbestyrelsens Formand vel har handlet saaledes, at det ikke er helt foreneligt med Valglovens § 35, men at det ikke kan siges, at der er begaaet noget egentligt Brud paa Paragraffen. Jeg skal derfor tillade mig paa Afdelingens